

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
S E N A T
L E G E

privind sistemele de agricultură practicate în România

Senatul adoptă prezentul proiect de lege

Art.1.- (1) Prezenta lege stabilește sistemele de agricultură pentru a asigura, pe de o parte, producții agricole stabile și competitive iar, pe de altă parte, protecția mediului.

(2) Prin prezenta lege se urmărește creșterea economică inteligentă, protecția mediului înconjurător, utilizarea rațională și eficientă a resurselor naturale, conservarea solului, reducerea consumului de apă dulce, reducerea emisiilor de CO₂, realizarea de genotipuri de plante care să ofere produse agricole competitive cantitativ și calitativ.

Art.2.- Sistemele de agricultură practicate în România se subordonează conceptului de agricultură durabilă.

Art.3.- (1) Sistemele de agricultură practicate în România sunt:

- a) sistemul de agricultură organică;
- b) sistemul de agricultură convențională;
- c) sistemul de agricultură conservativă;
- d) sistemul de agricultură biotehnologică;

(2) În sensul prezentei legi, definițiile termenilor utilizați sunt prezentați în anexa care face parte integrantă din prezenta lege.

Art.4.- Pentru fiecare sistem de agricultură, în funcție de specificul local, climat, sol, relief, condiții sociale și economice, se vor stabili suprafețe de teren pe care se vor înființa culturi de precizie și culturi biologice.

Art.5.- Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale va acorda sprijin fermierilor, în funcție de sistemul de agricultură practicat și de tehnologiile nepoluante utilizate.

Art.6.- Producătorii agricoli vor putea practica neîngrădiți sisteme de agricultură biotehnologică pentru produsele la care există acord științific favorabil emis de EFSA (European Food Safety Authority), produse ale căror importuri, în Uniunea Europeană, sunt aprobate în vederea procesării și consumului ca aliment sau furaj, și pentru care România nu are interes economic major.

Art.7.- (1) Stabilirea tehnologiilor-cadru pentru fiecare sistem de agricultură se face în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești”.

(2) Prin ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale se vor stabili normele de aplicare și modalitățile de stimulare a producătorilor agricoli care aplică sisteme de agricultură prevăzute la art.2, în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Art.8.- Federația Națională a Agricultorilor din România, organizațiile profesionale ale agricultorilor și camerele agricole vor pune în aplicare prevederile acestei legi.

Acest proiect de lege a fost adoptat de Senat în ședința din 4 mai 2011, cu respectarea prevederilor articolului 76 alineatul (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE SENATULUI

Alexandru Perș

Definiții:

1. *Sistem de agricultură* - ansamblu de sectoare, tehnologii, mașini și agregate tehnologice, în care solul este folosit ca principală resursă de producție pentru culturile agricole, pomicole, viticole, floricole, medicinale, plante furajere, etc. În funcție de tehnologiile utilizate, de nivelul lor de intensificare, de specializare, de cantitatea și calitatea biomasei, de raporturile cu mediul înconjurător se practică mai multe sisteme de agricultură.

2. *Agricultură durabilă* - conceptul integrat de realizare intensivă a producțiilor agricole competitive, având raporturi armonioase, prietenoase cu mediul înconjurător. Expresia „sisteme integrate” semnifică utilizarea științifică armonioasă a tuturor componentelor tehnologice pentru zonarea culturilor, structura culturilor, rotația culturilor, fertilizare, irigare, combaterea bolilor și dăunătorilor, inclusiv prin metode biologice, creșterea animalelor, stocarea, prelucrarea și utilizarea reziduurilor rezultate din activitățile agricole, în vederea realizării unor producții competitive și stabile în unități multisectoriale vegetale și zootehnice.

3. *Sistemul de agricultură organică* - o formă de agricultură care, pentru menținerea productivității solului și pentru controlul bolilor și dăunătorilor la nivelul fermei, presupune:

- a) rotația culturilor;
- b) folosirea îngrășământului verde;
- c) aplicarea compostului;
- d) combaterea biologică a bolilor și dăunătorilor.

Excluce sau limitează strict utilizarea:

- a) îngrășămintelor și pesticidelor sintetice;
- b) regulatorilor de creștere a plantelor;
- c) antibioticelor, hormonilor sau hranei sintetice la animale;
- d) aditivilor alimentari;
- e) organismelor modificate genetic.

4. *Sistemul de agricultură convențională*

Sistem agricol industrializat, care maximizează productivitatea și profitabilitatea prin:

- a) mecanizare;
- b) monoculturi;
- c) utilizarea inputurilor de sinteză, cum sunt îngrășămintele și pesticidele.

Este un sistem caracterizat printr-o intensivă mecanizare și care bazează în mod deosebit pe concentrarea și specializarea producției. Diferitele componente tehnologice sunt intens aplicate, se practică în mod regulat afânarea solului doar prin arătură, cu întoarcerea brazdei, și apoi se intervine cu numeroase lucrări secundare de pregătire a patului germinativ și întreținere în perioada de vegetație. Se practică fertilizarea minerală cu doze mari și foarte mari de îngrășăminte, monocultura sau rotații scurte de doi ani, tratamente chimice intensive pentru combaterea buruienilor, bolilor și dăunătorilor.

5. *Sistemul de agricultură conservativă*

Se bazează pe trei principii: perturbarea minimă a solului, rotația optimă a culturilor și reținerea resturilor vegetale pe sol (minimum 30%). Agricultura conservativă include tehnologii de conservare a resurselor naturale, precum zero tillage, care reduce consumul de combustibili și emisii de CO₂ și îmbunătățește eficiența utilizării apei la nivelul fiecărei parcele, utilizează mașini adaptate pentru semănatul direct în condiții de zero tillage, solicită noi genotipuri cu un grad ridicat de performanță în condiții de zero tillage, reține resturile vegetale.

6. *Sistemul de agricultură biotehnologică*

Este sistemul agricol care utilizează varietăți obținute printr-o nouă generație de metode de ameliorare. Plantațiile transgenice sunt aprobate pentru a fi utilizate în culturi comerciale și introduse pe piață numai în cazul evaluării ca sigure pentru mediu, sănătatea oamenilor și animalelor.

7. *Cultura de precizie.* Concept agricol care ține cont de variabilitatea terenului, care presupune utilizarea unor tehnologii noi, printre care poziționarea globală (GPS), a senzorilor, a sateliților sau a imaginilor luate din aer, ca și a unor instrumente de management al informației (GIS), de evaluare și interpretare a variațiilor. Informațiile astfel colectate pot fi utilizate pentru:

- evaluarea mai exactă a densității optime de semănat;
- estimarea necesarului de îngrășăminte și a altor inputuri;
- prognozarea mai exactă a recoltei.

Se urmărește evitarea aplicării unor practici inflexibile unei culturi, care nu țin cont de condițiile pedoclimatice locale, și facilitarea evaluării stării culturilor.

Sateliții permit fermierilor să-și supravegheze mai ușor terenurile. Monitorizarea prin sistemul **Global Positioning Systems (GPS)** face posibilă localizarea unui câmp cu o marjă de eroare de cel mult un metru. Pe hărțile GIS sunt identificate câmpurile uscate sau umede, suprafețele pe care solul este erodat sau afectat de alți factori pedologici care influențează creșterea plantelor cultivate.